

V I Lenin

All makt åt sovjeterna!

”Kör ut naturen genom dörren och den kommer tillbaka genom fönstret ...” Som synes måste socialistrevolutionärernas och mensjevnikernas styrande partier om och om igen ”gå igenom” denna enkla sanning genom egna erfarenheter. De åtog sig att vara ”revolutionära demokrater”, de råkade i ställningen som revolutionära demokrater och måste nu dra de slutsatser som varje revolutionär demokrat måste dra.

Demokrati är majoritetens herravälde. Så länge majoritetens vilja ännu inte kommit till klart uttryck, så länge det ännu var möjligt att med åtminstone ett spår av trovärdighet framställa den som oklar, erbjöds folket en kontrarevolutionär borgerlig regering, förklädd till en ”demokratisk” regering. Men detta kunde inte räcka länge. Under de få månader, som gått sedan den 27 februari, har arbetar- och bondemajoritetens vilja, viljan hos den övervägande majoriteten av landets befolkning, uppenbarats inte endast i allmän form. Denna vilja har fått sitt uttryck också i massorganisationerna, i arbetar-, soldat- och bondedeputerades sovjet.

Hur kan man motsätta sig att hela makten i staten överlämnas till sovjeterna? Att göra detta innebär inget annat än att avsvärja sig demokratin! Det innebär varken mer eller mindre än att påtvinga folket en regering, som *uppenbarligen* varken kan uppstå eller hålla sig kvar på *demokratiskt* vis, dvs genom verkligt fria, verkligt allmänna folkval.

Hur underligt det än kan förefalla vid första anblicken, så är det dock ett faktum, att socialistrevolutionärerna och mensjevnikerna har *glömt* denna ytterst enkla, uppenbara och handgripliga sanning! Deras situation är så falsk, falskheten har gjort dem så vilsna och förvirrade, att de inte kan ”få tag i” den sanning de förlorat. Efter valen i Petrograd och Moskva, efter inkallandet av allryska bondesovjeten och efter sovjetkongressen har klasserna och partierna över hela Ryssland så klart, tydligt och åskådligt visat vad de står för, att personer som inte mist förståndet eller inte försatt sig själva i en avsiktligt kinkig situation helt enkelt inte kan ta miste i detta avseende.

Att tolerera kadetministrarna eller kadetregeringen eller kadetpolitiken innebär en utmaning mot demokratin och demokratismen. Detta är orsaken till de politiska kriserna efter den 27 februari, detta är orsaken till vårt regeringssystemets instabilitet och vacklan. Vid varje steg, dagligen och rentav varje timme appelleras å de mest auktoritativa statliga institutioners och kongressers vägnar till folkets revolutionära anda och dess demokratismen. Men samtidigt innebär regeringens politik i allmänhet och dess utrikespolitik och ekonomiska politik i synnerhet heltigenom en avvikelse från den revolutionära andan och ett brott mot demokratismen.

Så kan det inte fortgå.

Det är ofrånkomligt att en situation som den nuvarande skall uppvisa instabilitet av än den ena, än den andra orsaken. Och att envetet inte vilja se är ingen vidare klok politik. Ryckvis och språngvis går utvecklingen likväl därefter, att den av vårt parti för länge sedan förkunnade maktövergången till sovjeterna kommer att genomföras.

Pravda nr 99, den 18 (5) juli 1917

V I Lenin, *Samlade skrifter*, 5:e ry uppl, b 32, s 408-409